

der maatte kunne ssee forsludsviis Udbetaling. Bilde man nu lade det ssee af Amtsrepartitionsfonden i det Amtstuedistrict, hvor Valget holdes, maatte der jo ssee en heel Deel Dpgrærelser mellem de forskjellige Amtstuer; forsaavidt man vilde have, at de enkelte Communer skulde indbetale hver sit Bidrag paa vedkommende Amtstue, og man kunde dog vistnok ikke forlange, at de skulde sende deres Bidrag til en fremmed Amtstue. Men selv om det ssee, selv om man saaledes forsludsviis lod det udrede af Amtstuens Kasse for det District, hvor Valget holdtes, saa vilde det jo dog alligevel medføre adskillige Vanstueligheder; thi Valgmændene kunne jo ikke ret vel faae deres Omkostninger udbetalte paa selve Valgstedet, dertil vilde Tiden ikke strække til, medmindre man, hvilket man dog ikke kunde vusse, forlanger, at de skulle blive en Dag mere tilstede. Reiseomkostningerne maatte altsaa enten sendes dem sidenefter pr. Post eller afhentes af Valgmændene selv, men naar man huffer paa, at enkelte Landsstingskredsse ere mange Mile i Omfang, vil man indsee, at Saadant vilde medføre Byrder, som bør undgaaes. Udvalget indsaar ikke nogen egentlig Vanstuelighed ved eller noget Forkeert i, at Udgiften udredes af Statskassen, thi man kunde ikke sskjonne reitere, end at de maatte kunne sættes i samme Klasse, som for Exempel Udgifterne i Anledning af Rigsdagsmændenes Reiser til og fra Rigsbagen; dem lader man jo dog udrede af Statskassen, og man har derfor troet, at det lige saa godt kunde ssee med disse, hvorved altsaa Alt, hvad der kunde siges at være til Bequemmelighed for alle Vedkommende, var sseet Tyldest. Jeg skal endnu blot bemærke, at det maassee var mere correct, naar man i § 1, Linie 2, istedetfor Ordet „Valgfreds“ bruger Ordet „Valgdistrict“ fordi Valgloven med Hensyn til Folkethingvalgene ikke siger „Valgfreds“, men „Valgdistrict“. Det er imidlertid en Rettelse, som kan ssee til tredie Læsning, og som nærmere kan blive taget under Overveelse i Udvalget.

Indenrigsministeren: Jeg skal tillade mig at fremsætte nogle Bemærkninger med Hensyn til Forslaget, saaledes som det nu fore-

ligger. Naar det af det, jeg skal tillade mig af yttre, fremgaaer, at der er adskillige Punkter i Lovforslaget, som jeg kunde vusse være anderledes, kunde vel den Fordring stilles til mig, at jeg skulde være fremkommet med Endringsforslag i saa Henseende; men en saadan Fordring kan ikke gjøres, uden at det i det Hele taget var godtgjort, at der nu var nogen Nødvendighed tilstede for Vedtagelsen af et saadant Lovforslag, eller det idetmindste var indrømmet, at jeg gif ud fra en saadan Anskuelse. Jeg skal imidlertid ikke endnu komme tilbage til dette Punkt, da jo ikke Spørgsmaalet om Antagelsen af Loven i dens Heelhed nu foreligger; men jeg har ifkun villet foreløbigt anføre dette som Grunden til, at jeg, sskjøndt jeg fremsætter nogle Bemærkninger om Forslaget, dog ikke har stillet Endringsforslag i samme Retning. Hvad da først angaaer Overkriften og Lovforslagets hele Tendents, navnlig i dets § 1, da vil Loven, hvis den udkommer saaledes som den nu er affattet, ikke kunne komme til Anvendelse i det Omfang, som Overkriften antyder; for Kjøbenhavns Vedkommende vil Lovforslagets § 1 nemlig ikke kunne være anvendelig, og det har vistnok heller ikke været det ærede Udvalgs Mening, at Udgifterne ved Valgene til Folkethinget skulde her i Kjøbenhavn bæres af hver enkelt Valgfreds for sig, der i alle andre Henseender ikke udgjør noget særskilt Communedistrict. Her maatte vel ialtsald Omkostningerne, som hidtil, udredes af Communekassen i det Hele, hvilket ogsaa synes mig meget simplere og lettere, end at følge de Bestemmelser, som her ere bragte i Forslag, og som aabenbart gaae ud fra en anden Forudsætning, og navnlig i Almindelighed fra den, at man har Valgdistricter, som bestaae deels af mindre Kjøbstæder, deels af Landdistricter. Det har imidlertid, som sagt, vistnok aldrig været det ærede Udvalgs Mening, at gjøre Forslaget, og navnlig dets § 1, anvendelig paa Kjøbenhavn. Hvad jeg her har yttret, angaaer imidlertid saaledes nærmest Redactionen, og jeg skal derfor ikke lægge videre Vægt derpaa, ligesom jeg ogsaa, for ikke at trætte Forsamlingen, skal tilbageholde de andre mindre væsentlige Redaktionsbemærkninger, som der kunde være Anledning til; men,